

(Redegørelse nr. R 3. Anmeldt 4/2 82. Redegørelsen givet 4/2 82. Meddelelse om forhandling 4/2 82).

Formanden:

Jeg skal allerede nu, inden vi går til forhandlingen, give den praktiske oplysning, at det er min hensigt at holde frokostpause lidt før kl. 12.00, således at vi kan genoptage mødet kl. 13.00, hvor første punkt på dagsordenen vil være spørgsmål til ministrene.

Forhandling

Mette Groes (S):

For socialdemokratiet er det naturligt at føre en energipolitik, der satser på den højest mulige grad af selvforsyning, med de deraf følgende gavnlige virkninger på valutasisuation og betalingsbalance. Partiet ser i energisektoren mange gode muligheder for nytænkning, teknologiske landvindinger og utraditionel produktudvikling. Det ønsker vi at støtte, dels for at styrke landets industriudvikling med deraf følgende eksportmuligheder, dels for at styrke vor energipolitik, så den bliver mest muligt energioekonomisk.

For at fremme en sådan politik har socialdemokratiet sammen med en række andre partier gennemført omfattende og nyttig lovgivning. Forrige år fik vi naturgas- og varmforsyningslovene, sidste år lovgivning om ilandføring af olien og beskyttelse af arbejdskraften på boreplatformene. I år regner vi med, at olieskattelovene bliver færdige. Samtidig er der ofret store summer på alternative energikilder og på forskning.

Jeg skylder at sige, at kernekraften som bekendt ikke for vort parti er aktuel, før alle sikkerheds- og affaldsproblemer er løst.

Styringsmæssigt er det vort mål, at forbrugeren skal have indflydelse på, hvordan planlægningen forløber, og det gælder såvel forbrugersammenslutninger som kommuner og amter. Dette mål er lovfæstet i varmforsyningsloven og flere gange slået fast i tingets arbejde med disse problemer. Se f. eks. svarene på spørgsmål nr. 132, 133 og 134 om varmforsyningsloven.

Planlægningen skal tage hensyn til teknologiske landvindinger og f. eks. alternative energikilders udnyttelse, og der skal være offentlighed omkring den. At der i varmforsynings-

syningsloven samtidig er regler for samordning af planlægningen, må føles naturligt, da et så stort projekt som naturgassen ellers vanskeligt ville kunne gennemføres.

Naturgasprojektet debatteres meget for tiden. Lad os med det samme slå fast, at det er et samfundsøkonomisk godt projekt. Trods besparelser på forbruget de sidste år på 20 pct. er vor olieafhængighed stadig for stor; det er dyrt og ustabil og hindrer en ordentlig planlægning. Det vil derfor næppe være klogt, om vi lod den mulighed gå os af hænde, som ligger i at få vort eget sikre og rimeligt økonomiske forsyningsystem. Det siger sig selv, at udbygges naturgasnettet til Midt- og Nordjylland, vil økonomien bedres for både forbrugere, projekt og samfund.

Der er en lang tradition for, at forsyningselskaberne i Danmark hviler i sig selv, at prisfastsættelsen er omkostningsbestemt. Forbrugerne er i forbindelse med naturgasprojektet blevet lovet, at de ikke vil komme til at betale mere for den ny energi end prisen på fuel- eller gasolie. Det skulle ikke hindre D.O.N.G. i at møde konkurrencen, hvor den er, og klare prisfastsættelsen til såvel små som store forbrugere. Gas- og elprisdvalget sikrer forbrugernes interesser, og der er for mig at se ingen problemer i dette, som ikke skulle kunne løses dels ved at antage en rimelig vurdering af nære perspektiver, men også – og måske især – de længere perspektiver, dels ved at få tingene forhandlet ordentligt igennem de implicerede parter imellem.

Vi regner med, at naturgassen vil komme op på 4 mia m³ pr. år fra midt i 1990'erne. Det svarer sammen med Nordsøolien til 7,8 mill. t olieækvivalenter. I 1980 var vort forbrug af olie og kul til sammenligning på 19,7 mill. t olieækvivalenter.

Men naturgassen indebærer ikke kun en forsyningsmæssig fordel. Beskæftigelsesindholdet ved projektet er endog meget stort. Oprindeligt var det sat til 20.000 mandår eller menneskeår for hele projektet. Kommer det midt- og nordjyske område med, siger det sig selv, at også beskæftigelseeffekten her bliver meget væsentlig og det i et område, hvor det er ganske overordentlig påkrævet: Nordjylland har Vesteuropas højeste arbejdsløshedsprocent.

Der er igennem de sidste år gjort meget for at højne energioekonomien og samtidig sætte beskæftigelse i gang. Siden 1975 har